Sprawozdanie

sejmowej komisyi dla spraw gospodarstwa krajowego nad petycyą połączonych Towarzystw rolniczych we Lwowie i w Krakowie w sprawie wydania ustawy o tępieniu kanianki i szkodliwych ostów.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu Izby w dniu 22. Września 1884 uchwalił Wysoki Sejm odesłanie przedłożonego projektu ustawy o tępieniu kanianki i szkodliwych ostów, napowrót do komisyi dla spraw gospodarstwa krajowego, celem ściślejszego określenia i uzupełnienia.

W myśl tej uchwały komisya dla spraw gospodarstwa krajowego przedkłada projekt ustawy w nowej redakcyi, którą Wysoki Sejm uchwalić raczy.

Przewodniczący:
L. Wodzicki.

Sprawozdawca:
W. Struszkiewicz.

Ustawa

o tępieniu kanianki i szkodliwych ostów.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1. Każdy właściciel, posiadacz, dzierżawca lub zawiadowca gruntu, obowiązanym jest tępić kaniankę, także wylubem zwaną, i wszelkie szkodliwe osty, znajdujące się na gruntach w jego posiadaniu, dzierżeniu lub pod jego zarządem będących, a to w takim czasie, zanim rośliny te zaczną kwitnąć lub dojrzewać.

§. 2. Gdyby ktoś powyższego obowiązku swego w należytym czasie nie wypełnił, winien naczelnik gminy, względnie przełożony obszaru dworskiego, go do tego wezwać, i stosowny wyznaczyć mu termin — a po bezskutecznym tegoż upływie zarządzić tępienie kanianki i ostów na koszt opieszałego.

§. 3. W ostatnim wypadku ulegnie opieszały grzywnie od 50 ct. do 2 zł., a w razie powtórnej opieszałości do wysokości 5 zł., w przypadku niemożności płacenia, aresztowi od 1 do 3 dni.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich odnośnej gminy.

§. 4 Karę na członków gminy orzeka naczelnik gminy wspólnie z dwoma asesorami (przysiężnymi) w poruczonym zakresie działania, zaś na członków zwierzchności gminnej, przełożonego obszaru dworskiego, tudzież na mieszkających na tymże obszarze, polityczna władza powiatowa. Orzeczenie to będzie skazanemu doręczone na piśmie albo oznajmione mu w kancelaryi urzędu gminnego w obecności dwóch świadków. W ostatnim wypadku, oznajmienie i dzień tegoż winno być zapisanem w protokole i stwierdzonem tamże przez dwóch świadków.

§. 5. Zażalenie przeciwko orzeczeniu może być wniesionem ustnie lub pisemnie do politycznej władzy powiatowej za pośrednictwem naczelnika gminy, względnie do c. k. Namiestnictwa, za pośrednictwem politycznej władzy powiatowej, w przeciągu dni 8 od dnia doręczenia, względnie oznajmienia takowego. Przeciwko dwom równobrzmiącym orzeczeniom nie służy prawo dalszego odwołania się.

§. 6. C. k. Żandarmerya, straż polowa i dozorcy drogowi, obowiązani są z urzędu donosić o każdem dostrzeżonem przekroczeniu tej ustawy naczelnikowi gminy, gdyby zaś naczelnik gminy sam przekroczenia tego się dopuścił, politycznej władzy powiatowej.

§. 7. W razie zaniedbania wykonania tej ustawy, ze strony naczelników gmin lub przełożonych obszarów dworskich, winna polityczna władza powiatowowa stosowne poczynić zarządzenia, i na takiego naczelnika gminy, względnie przełożonego obszaru dworskiego, nałożyć grzywnę od 5 do 10 zł., która wpłynie do funduszów rady powiatowej.

§. 8. Ustawa ta będzie dwa razy każdego roku, a miamowicie w połowie Marca i z początkiem Czerwca przez naczelników gmin i przełożonych obszarów dworskich ogłaszaną.

§. 9. C. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i po wysłuchaniu zdania Towarzystw rolniczych krajowych, wyda odnośne pouczenia co do wykonania tej ustawy i co do sposobów tępienia kanianki i ostów.

§. 10. Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Z Drukarni Ludowej we Lwowie.